

I henhold til § 37, stk. 1 i Inatsisartuts Forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Kan Naalakkersuisut acceptere, at der i vort land sker forskelsbehandling mellem tilkaldt arbejdskraft og herboende arbejdskraft, hvor de tilkaldte aflønnes betydelig højere end herboende for samme arbejde?
2. Hvis svaret i spørgsmål 1 benægtes, hvad agter Naalakkersuisut at gøre ?
3. Hvis svaret i spørgsmål 1 svares med ja, hvilke bestemmelser og lovgrundlag tages der i betragtning til forholdet ?
4. Kan Naalakkersuisut acceptere, at grønlandske statsansatte stilles ringere end tilkaldt arbejdskraft i forbindelse med pensionsopsparring ?
5. Kan Naalakkersuisut acceptere, at hjemmehørende arbejdskraft måtte arbejde 40 timer ugentligt, medens tilkaldt arbejdskraft kun må arbejde i 37 timer ?
6. Kan Naalakkersuisut acceptere, at tilkaldt arbejdskraft tildeles stedtillæg på omkring 5.000, kr pr. måned, medens hjemmehørende ikke tildeles stedtillæg ?

(Medlem af Inatsisartut, Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Begrundelse:

Det er efterhånden en kendsgerning, at visse virksomheder aflønner medarbejdere med samme uddannelsesbaggrund forskelligt.

Kort sagt aflønnes tilkaldt arbejdskraft betydeligt mere end hjemmehørende arbejdskraft, på trods af samme kompetencer.

Dette gælder bl.a. i butikker, nogle håndværksvirksomheder politiet og højest sandsynligt andre herværende statsinstitutioner.

SIK har i mange år kæmpet for fastsættelse af ensartet aflønning af medarbejdere, der udfører samme arbejde og ikke mindst afskaffelse af aflønning på baggrund af fødested.

Forsoningskommissionen er som bekendt kommet godt igang.

Ved en af omtalte kommissions åben debatmøder fremstår det klart, at uensartet aflønning af medarbejdere i landet har været afskaffet siden 1990'erne.

Jeg er selv klar over, at denne information, i forhold til min mangeårig tjenestefunktion i statenstjeneste, ikke er oprigtigt, idet tilhørende arbejdskraft i forhold til tilkaldt arbejdskraft ikke bydes samme vilkår, tager vi blot politiet som eksempel. Heri bydes tilkaldt arbejdskraft betydeligt bedre vilkår hvad løn, stedtillæg, og andre tillæg, pensionsopsparing o.m.a. angår.

Man har i mange år via politiforeningen her i landet søgt at rette op på disse vilkår. Dog må det siges, at det har været meget vanskeligt at opnå resultater, eftersom Dansk Politiforbund, der har 10.000 medlemmer i Danmark, ikke tager grønlands politiforeningens krav seriøst, sandsynligvis fordi, grønlandspolitiforeningen kun har omtrent 100 medlemmer .

Diskrimination på arbejdspladsen, hvor arbejdsgiveren er det danske stat (eks. politiet), er ifølge grundloven i strid med bestemmelserne, hvorfor denne diskrimination bør løses politisk.

Scenariet ses også i nogle virksomheder, visse butikker, tømrere, rørarbejdere m.m. hvor tilkaldt arbejdskraft bydes bedre vilkår, trods hjemmehørende arbejdskraft har samme kompetencer og uddannelsesbaggrunde.

Uensartet aflønning i andre virksomheder hører vi også hele tiden om, hvilket forståeligt ikke accepteres af nogle medarbejdere. Dette er også grunden til, at nogle vælger at sige deres stilling op.

Det er også ved sådanne omstændigheder man søger at stigmatisere grønlændere som dovne, uarbejdsdygtige og ofte sent til at møde o.m.a. Det kan absolut ikke accepteres at tingene forholder sig sådan.

Vi kræver derfor fra Partii Naleraq, at Naalakkersuisut kommer i dialog med den danske regering med henblik på at komme diskrimination af medarbejdere, som det mindste i virksomheder, der hører under det danske stat, til livs.

For nogle år siden indførte man udligningstillæg for hjemmehørende arbejdskraft hos politiet, for at komme den store forskel nærmere. Dog har tillægget ikke formået at skabe lighed mellem vilkårene for tilkaldt og hjemmehørende.

Om ikke andet tjener en mange årig politiansat mindre end en ung tilkaldt, trods samme arbejde.

Og hvad udligningstillægget angår udløser denne ejheller betydning for pensionsopsparingen.

Såfremt vi tager politiet som eksempel, er der her ingen rettigheder til at strejke eller demonstrere for bedre vilkår, idet de er tjenestemænd. Også selvom de bydes langt værre vilkår end tilkaldt arbejdskraft.

Svar udbedes inden ti arbejdsdage.